

Црква у Јерусалиму

Драга децо, помаже Бог!

Замолила бих вас, као што смо и до сада чинили, да на почетку читања веронауке изговорите молитву „Оче наш“.

На прошлом часу видели смо како је Дух Свети сишао на апостоле на празник Педесетнице и како је у тај дан крштено око 3 хиљаде људи. Ту заједницу називамо првом црквеном заједницом или раном Црквом.

У књизи **Дела апостолска** о тој заједници се каже:

„И бејаху постојани у науци апостолској и у заједници, у ломљењу хлеба и у молитвама. А уђе страх у сваку душу, јер апостоли чинише многа чуда и знаке у Јерусалиму. А сви који вероваше беху на окупу и имаху све заједничко. И тековину и имање продаваху и раздаваху свима како је коме било потребно. И сваки дан беху истрајно и једнодушно у храму, и ломећи хлеб по домовима, примаху храну са радошћу и у простоти срца, хвалећи Бога, и беху омиљени код целог народа. А Господ сваки дан додаваше Цркви оне који се спасаваху.“

Шта можемо научити из овог библијског одељка?

ПОСТОЈАНОСТ У НАУЦИ АПОСТОЛСКОЈ

Ово значи да су први хришћани слушали и придржавали се свега оног што су им апостоли пренели, а што је Христос њих научио. Христос пре свог Вознесења даје апостолима задатак да шире веру и да уче све народе свему што им је Он заповедио.

ЗАЈЕДНИЦА У ЛОМЉЕЊУ ХЛЕБА И МОЛИТВАМА

Под „ломљењем хлеба“ подразумевало се служење Свете Литургије и централна на њој - Света тајна Причешћа. То значи да нам је у Новом Завету остало записано сведочанство да су се Литургије редовно служиле. Каже се да су хришћани „истрајно и једнодушно“ одлазили у

(Јерусалимски) храм, а ломљење хлеба тј. Света Литургија је из страха од Јевреја служена по домовима или касније катакомбама.

МНОГА ЧУДА И ЗНАЦИ ПО ЈЕРУСАЛИМУ

Господ је потврђивао речи апостола са чудима која су чинили, подизали хроне, слепима враћали вид, па су становници Јерусалима износили на улице своје болесне и било је довољно да и сенка апостола пређе преко њих да би се исцелили. Зато је страх ушао у људе, али тај страх био је страхопоштовање према Богу, осећај близине Божије.

ЗАЈЕДНИЧКА ИМОВИНА

„Беху на окупу и имаху све заједничко. И тековину и имање продаваху и раздаваху свима којима је потребно.“

Ово је једно од веома важних обележја првих хришћана. Са друштвеног аспекта, хришћани су били врло одговорни и помагали су свима којима је помоћ била потребна. У ту сврху организовали су и вечере љубави –

Приказ Агапе из катакомби

АГАПЕ, које су служили пре или после Литургије да би се сви гладни и сиромашни могли нахранити и напојити. Свако је доносио оно што има, па је за све било довољно свега. Због радости и добротe коју су делили међу људима, хришћани су били омиљени код народа, а Господ је сваки дан придодавао Цркви оне који верују.

ЗАДАТАК: Из ова 4 поглавља извуците по једну реченицу и препишите у своје свеске.

Молитва „Богородице Дјево“

Христос васкрсе!

Будите ми здраво!

Љуби вас и поздравља ваша вероучитељица.